

Όχι στον άκραιο δικαιωματισμό

ΤΟΥ ΜΙΛΤΟΥ
ΧΡΥΣΟΜΑΛΛΗ

Σε κανένα σημείο της συζήτησης δεν κατατίθενται επιχειρήματα για τα δικαιώματα των παιδιών που θα βρεθούν σε καθεστώς τεκνοθεσίας

Σε ένα Κράτος Δικαίου, σε μια δημοκρατική και ευνομούμενη Πολιτεία τα δικαιώματα του ατόμου στο αυτοπροσδιορισμό, στον προσανατολισμό του και στις επιλογές της ελεύθερης διαμόρφωσης της προσωπικότητάς του είναι απολύτως σεβαστά. Πρέπει να προστατεύονται απόλυτα απέναντι σε κάθε μορφής διαχωρισμό και ρατσισμό αλλά ομοίως και από τον άκραιο δικαιωματισμό, που έρχεται να επιβάλλει σε μια κοινωνία και σε μια δεδομένη χρονική στιγμή αλλαγές.

Σε αυτό το πλαίσιο εκτιμώ πως εντάσσεται και η πρόσφατη αναζωπύρωση της συζήτησης για τη νομοθέτηση του δικαιώματος των ομόφυλων ζευγαριών στον γάμο και στην τεκνοθεσία, που θα ακολουθήσει ως άμεσα συνδεδεμένη. Μια συζήτηση που υπερακοντίζει στον δικαιωματισμό, μιας και η νομοθέτηση του συμφώνου συμβίωσης έχει καλύψει το ζήτημα, και παράλληλα διχάζει την κοινωνία, δημιουργώντας κοινωνικές τριβές που δεν συντελούν με κανένα τρόπο στην ενίσχυση των δικαιωμάτων των ομόφυλων ζευγαριών.

Σε κανένα, όμως, σημείο της συζήτησης δεν κατατίθενται επιχειρήματα για τα δικαιώματα των παιδιών που θα βρεθούν σε καθεστώς τεκνοθεσίας, πέρα από τα δεδομένα που προκύπτουν από έρευνες στις ΗΠΑ κυρίως, από τις οποίες αναφέρεται ότι τα υιοθετημένα από ομόφυλα ζευγάρια παιδιά μεγαλώνουν με την ίδια ψυχική ισορροπία, υγεία, κοινωνική ένταξη και επιδόσεις με τα παιδιά ετερόφυλων ζευγαριών. Οι ίδιες έρευνες όμως – οι οποίες ειρήσθω εν παρόδω δεν είναι γενικευμένες – παρουσιάζουν προβληματικά ποιοτικά χαρακτηριστικά στα υιοθετημένα από ομόφυλα ζευγάρια παιδιά, όπως δυσκολία απόκτησης της δικής τους ταυτότητας,

της έννοιας του εαυτού τους αλλά και του διαχωρισμού της ύπαρξής τους από εκείνη των ομόφυλων γονέων τους, συναισθηματικό εγκλωβισμό, ακόμα και ανασφάλεια που προκαλείται από τον σχολικό και κοινωνικό περίγυρο.

Η αλλαγή στην κοινωνική συμπεριφορά δεν επιβάλλεται με νομοθετήματα, ούτε με γονέα 1 και 2, το ξέρουμε όλοι. Είμαστε έτοιμοι επομένως ως κοινωνία να διαχειριστούμε και να υπερασπιστούμε μικρά παιδιά που θα δέχονται τη σκληρή συμπεριφορά των συνομηλίκων τους στο σχολείο, για χάρη της ικανοποίησης του «δικαιώματος» των ομόφυλων ζευγαριών στην τεκνοθεσία; Είμαστε έτοιμοι να εξηγήσουμε σε μικρά παιδιά που έχουν γνωρίσει ετερόφυλους γονείς και υιοθετούνται, γιατί οι νέοι τους γονείς είναι ομόφυλοι; Για να μη μιλήσουμε βέβαια για το κομμάτι της υποβοηθούμενης αναπαραγωγής ειδικά μέσω παρένθετης μητέρας, θέμα που οδηγεί σε νέα προβλήματα.

Είναι βαθιά πίστη μου πως οφείλουμε να στηρίζουμε την πυρηνική οικογένεια, ως μοχλό αναστροφής του δημογραφικού, και να επενδύσουμε πρώτα στην ενίσχυση και τη βελτίωσή της, αποφεύγοντας την πρόκληση κοινωνικών εντάσεων. Και σε όσους επικαλούνται το δικαίωμα στην ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητάς τους ως βάση του δικαιώματος στον γάμο και στην τεκνοθεσία, να θυμίσω ότι το Σύνταγμά μας περιορίζει μια γενική ελευθερία ενέργειας και δίνει στον νομοθέτη το δικαίωμα να επιβάλλει περιορισμούς για να προστατεύσει τα χρυσά ήθη, όπως τα ερμηνεύει σταθερά η δικαστική εξουσία.

Ο Μίλτος Χρυσομάλλης είναι Βουλευτής Μεσονίκιας της ΝΔ